

Előfizetési árak:
 A kiadóhivatalban átvéve:
 Egész évre 8 frt — kr.
 Negyedévre 2 — — —
 Helyben házhoz hordva:
 Egész évre 10 frt — kr.
 Negyedévre 2 frt 50 kr.
 Vidékre postán szállítva:
 Egész évre 12 frt — kr.
 Negyedévre 3 — — —

TISZÁNTÚL

POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik minden nap a hétfőn és ünnep utáni napok kivételével

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
 Apáczai u. 3. sz.

A szerkesztőség kéziratok visszaadására vagy megőrzésére nem vállalkozik.

Előfizetések és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.

Egyes szám ára 4 kr.

NAGYVÁRAD, augusztus 21.

A belényesi ünnepély.

Valami vonás van a magyar emberben, mely fatalisztikus gondolkodásra vall. Igen könnyen meg tud alkudni a viszonyokkal és még szívesebben veszi, ha a gondját más vállalja el.

Az egyháznak van például valami baja? Bámulatot nyugalommal tudja mondani mindenki, ez a papok dolga.

A hazának van valami baja? Akkor a kormányt szidja, miért nem gondoskodik jobban.

Hanem az a gondolat ritkán fordul meg, vagy ha megfordul, ritkán lesz ténynyé, hogy nekem is kellene talán tenni valamit.

Az államtól pedig nem lehet várni mindent, sőt nem tehet semmit az állam a társadalom segítsége nélkül.

Mint a családban az apa keres, fárad, terveken töri a fejét, hogy a család jövőjét biztosítsa, addig az anya dolga a ma ügyeit intézni s a mint az apáé a munka, úgy az anyáé a szeretet tere a családdal szemben.

Csak mint apa dolgozzék az állam a nemzet jövőjeért s teljesen betöltötte hivatását; a társadalom dolga a ma bajait intézni, a szeretet cselekedeteit végezni.

Papiroson óriási tevékenységet is fejt ki a magyar társadalom, minden huma-

nisztikus téren, valóban pedig inkább csak egyes önfeláldozó vezetők dolgoznak, kik örülnek, ha a t. tagokat statisztákul is szerepeltethetik. Hazafias téren azonban ijeszően keveset tesz a magyar társadalom. Mutatja a cserép lábu nemzeti szövetség recsegése, ropogása.

Vannak azonban egyesületeink, olyan emberekből álló egyesületek, kik a pihe-nést úgy ismerik, hogy egyik munkájukat másikkal cserélik fel s ez már üditi, pihenteti őket.

Ilyenek többek között az írók és tanügyi férfiak.

Egyesületeket alkotnak maguk kebelében, maguk céljaiért, de ebben mindig benne van a haza szent érdeke is.

Városunknak három ilyen minden tiszteletre méltó egyesülete Belényesben gyűlt most össze diszgyűlésre s a maguk gyűlését a magyarság örömnapijára tették.

A nagyok és hatalmasok nem fejtették ki pressziót az egyetek érdekében, sőt a gyűlölet előre inszINUÁCIÓKKAL illette őket, mégis sikerrel jártak, annál igazabb sikerrel.

Tisztelet ezen társadalmi munkának, mely szelleme, tevékenysége és hazaszeretete által pótolja azt, a mit az állam durva hatalma és ereje nem érhetne el.

A belényesi szép és nagy horderejű nap lefolyásáról következőkben számol be tudósítónk:

A megérkezés.

A Szigligeti Társaság, a Biharmegyei Népművelési Egyesület és a Tanítók Körének tagjai szombaton délután utaztak el Nagyváradról Belényesre. A társaság mintegy hatvan tagból állott, élén Rádl Ödönnel, Sipos Orbánnal, Bodor Károlylyal és Réz Mihálylyal. A társasággal utazott Belényesre Fassie Tódor orsz. képviselő és Markovics Antal birtokos is. A vonatot Belényes-Ujlakon küldöttség várta, lobogó zászlókkal és Sipos János ref. lelkész lelkes szavakkal köszöntötte a kultura utasait. Fényes fogadtatás várt az érkezőkre Belényesen, ahol a vasúthoz kivonult a község egész magyarsága. Már messze világítottak a lobogó fáklák és messze hangzott a vonat elé a Szózat. A rendet a tűzoltóság diszruhában tartotta fenn. A vendégeket Sipos Imre ref. lelkész, a rendező bizottság elnöke üdvözölte szép szavakkal, amire Rádl Ödön elnök válaszként kifejtette, hogy a kultura fegyverével jöttek Belényesre, amely fegyverektől legyőzetni nem szégyen, mert a ki e küzdelemben legyőzetik; a szellemi haladás világában csak nyerni fog. E küzdelemben ám jöjjenek velünk versenyre, ha legyőzetünk, örülni fogunk. Ezért hozzák a kultura fegyvereit e földre, mely magyar volt és magyar lesz mindenha. A lelkes magvas beszéd nagy hatást tett a közönségre.

Ki kell emelnünk mindjárt, hogy Papp Gergely vezetésével az elszállásolás oly rendben történt, aminő igazán ritkaság az ily ünnepeknél. Este a városi vendéglő külön e célra épített tágas, diszkes zöldelő lombbal beborított sátorában ismerkedési estélyre gyűlt össze a társaság, ahol hazafias hangulatban, nagy lelkesedéssel énekelték a Szózatot és a Kossuth-nótát.

A Népművelési Egyesület gyűlése.

Az ünnepély istentiszteletekkel vette kezdetét a róm. kath. és ev. ref. templomban. A róm. kath. templomban Németh József plébános, az ev. ref. templomban Sipos Imre lelkész végezte a szertartást.

A „TISZÁNTÚL” TÁRCZÁJA.

L A R I S S E.

Irta: Deér.

I.

A fiuk már meglehetősen vidám hangulatban voltak. A pezsgő már kezdett működni; a szemek csillogtak s folyt a hangos szó.

A legvigább volt mégis fernekági Vas Lőrincz. Szinte duhaj kedve volt. Kezdett már kötekedni is, ami nála világos jel volt arra, hogy nagyon is rózsás színben látja a világot.

De a fiuk már ismerték a természetét. Hagyták beszélni.

Vas Lőrinczet bosszantani kezdte, hogy nem hallgatnak rá. Különösen bántotta az, hogy Avar Laczi rá se hederit a beszédjére. Nem is állhatta meg szó nélkül.

Töltött magának is, meg Avarnak is.

— No Laczi — mondta Vas — ezt a poharat a szépséges Larisse egészségére! Megérdemli a széke szépség, hogy ne feledkezzünk meg róla!

Avar egy kisé elsápadt s kisé izgatott hangon szólt oda Vasnak:

— Hagyd el Lőrincz! Tudod, hogy nem szeretem, ha azt a leányt pohár közben emlegetik.

— Ha... ha... ha... — kacagott föl

Vas — talán bizony megtiltod, hogy Larissére gondoljak! Hja barátom, az ilyen szép leányról szívesen beszél az ember!

Ez már határozott kötekedés volt Vastól. Annál is inkább, mert mindenki tudta, hogy Larisse, a szomszéd birtokos leánya, félig-meddig már menyasszonya volt Avarnak. Azt is tudták, hogy a fiatalok nagyon szeretik egymást, különösen a leány imádja Avar.

Már pedig azt meg kell engedni, hogy Larisse gyönyörű leány volt. És ez a nagy szépsége lett a veszedelme. Észrevették azt mások is. De tán legjobban Vas Lőrincz.

A fiatal ember rabja lett a szépséges széke Larissének. És mikor látta, hogy a leány a szegény Avart ajándékozta meg bizalmával, szerelmével, heves forrongó vére fellázadt s minden erejével azon volt, hogy a leányt a maga részére hódítsa. Hasztalan volt a fáradság, Larisse hü maradt Avarhoz.

Ez a nagy hűség aztán a végétekig ingerelte a szenvedélyes Vas Lőrinczet. Minden alkalmat megragadott, hogy Avarba köthessen. De az ismerte Vasnak szenvedélyét s mindig kitért a kötekedés elől.

Most is elég higgadtan válaszolt Vasnak főntebbi szavaira.

— Hagyd abba Lőrincz! Tudod, hogy nem lehet belém kötni. Azt is tudod, hogy Larisse már-már menyasszonyom s azért, ha van benned férfiaság, nem veszed a nyelvedre azt a leányt.

Hiába volt már az okos, higgadt beszéd. Vas Lőrincz már nem tudott parancsolni szenvedélyes lelkének. Meg aztán kétszeresen ébredt föl benne a leány iránti szerelme. Most már szenvedélyesen szólt:

— Nem igaz, hogy Larisse menyasszonyod! És fogadom, hogy nem is lesz! Én is szeretem azt a leányt, jobban tán, mint bárki más! És nem nyugszom addig, míg a széke Larisse az enyém nem lesz!

Avar halovány arcát lángoló pir futotta be ezekre a szavakra. De uralkodott magán. Azt gondolta, hogy Vasból a bor beszél. Csendesen, bár kisé izgatott hangon válaszolt Vas Lőrincznek:

— Jól van Lőrincz! Próbáld meg! De előre is mondhatom, hogy kudarcot fogsz vallani. Larisse nem az a leány, ki mindennap változtatja az udvarlóját.

— Eh, ne beszélj — mondta rá Vas Lőrincz — Larisse is csak Éva leánya. Az is jobban szeret ezimeres fogaton járni s parancsolni, mint otthon az urának főzni!

— Larisse nem olyan leány! Különbem nálam sem kell neki szolgálónak lennie — mondta nyugodtan Avar.

— És Larisse mégsem lesz a tied Laczi — mondta ingerülten Vas. Az ő szívet is meg lehet puhítani. És én már megpuhítottam. Ma este randevum van velem!

— Hazudsz, nyomorult! — kiáltotta a haragtól lángoló arcú Avar.

A Népevelési Egyesület gyűlését d. e 10 órakor az állami ovoda, szép tágas termében Sipos Orbán alelnök nyitotta meg. Szunyogh Péter elnök sajnálatát tolmácsolván, hogy az ünnepségen nem vehetett részt. A jegyzőkönyvet Réz Mihály vezette.

Erre kiosztották a jutalmakat azoknak a tanítóknak, a kik a magyar nyelv tanításában a legtöbb sikert érték el. 50—50 frt jutalmat kaptak a közoktatásügyi miniszteriumtól Horváth János esküllői, Vidics János kisházai tanítók; a Népevelési Egyesülettől Gyelán János belényesi gör. kath., Kiss János nagyszalontai ev. ref., Pintye Flórián magyargyepesi gör. kel., Koszta János cséffai gör. keleti és Noviczky József fegyverneki róm. kath. tanítók. Sipos Orbán tanfelügyelő utalt a beszédében arra, hogy ne a jutalom csekélységét, de az erkölcsi elismerést tekintsék. Hangsúlyozza, hogy magyarosításnak nem az a célja, hogy a más ajku nemzetiség nyelvét elrontsa, hanem csak a más nyelvek ismereteit akarja a magyar nyelvünkkel gyarapítani.

A jutalmazott tanítók nevében Kiss István tanító mondott köszönetet, ünnepies fogadást tévén, hogy ezáltal még lelkesebben terjesztik édes hazájuk csengő nyelvét, nem az erőszak, de a humanizmus eszközeivel. A szép jelenet mély benyomást tett a közönségre s nagyon tetszett Fapp János, a Nagyváradi munkatársának szépen kidolgozott, tartalmas felolvasása a magyarosításról.

A Szigligeti Társaság ülése.

Gyönyörű közönség gyűlt össze délelőtt 11 órakor a belényesi gymnasium tágas, világos, tornatermében, hogy a Szigligeti Társaság martináját meghallgassa. Belényes szép hölgyei mind ott voltak; s megemlítendő, hogy a románság is szép számmal volt képviselve a közönség soraiban. Az ülést Rádl Ödön elnök nyitotta meg a következő nagyhatású s remek stílusú beszéddel:

Mélyen Tisztelt közönség!

Tisztelt Társaság!

A kor egyik nagy problémája: az érdekellentétek kiszámítása, kiegyenlítése az egyéni, a társadalmi, az államéletben.

Tagadhatatlan tény ugyanis, hogy az a harc, az a küzdelem, melyet az ismert Durinin elmélet szerint, minden élő lény nemcsak az universumból és a nem-ből a fokig való kiváltságáért, az ugynevezett selectiáért, hanem a kínálás megtörténte után, a saját egyéni létnek fenntartásáért, fájának terjesztéseért, fennmaradásáért, az ellenséges természeti erőkkel folytatni kénytelen, — már régen átesapott az

egyéni életből a társadalmi térére is és különösen a nemzeti, az állami életben, valamint a nemzetközi érintkezésben éleledett ki a legkiválóbban.

A mi ezelőtt az egyén izolált küzdelme volt a pusztá, a meztelen fizikai életért és a fennmaradásáért, — az ma már az egyénekből alakult osztályok egymással harca az osztályokból alakult társadalomban: az a nemzeti-ségek elkeseredett versengése az államban és az az államoké a nemzetközi érintkezésben, — már nem pusztán a fizikai létért, hanem az egyén, az osztályok, a társadalom, nemzeti-ség magasabb szellemi érdekeiért, az uralkodó társadalmi és nemzeti eszmék megvalósításáért.

Nagy, keserves, kegyetlen egy harc az, mely letörli az élet himporát, előli örömeit, hideggé, sivárrá teszi a szívet, a kedélyt, a lelket; meggyűlölteti az emberrel az embert és szülőanyja annak a szomorú állapotnak, melyben homo homini lupus, az ember az embernek farkasává lesz.

Nem beszélek a versenyről, a jogosult faji és nemzeti küzdelmekről és aspirációkról, a harcról, a nemzeti egység megőrzése, fenntartása végett, hanem beszélek arról a lelketlen, kegyetlen harcról, mely a jogosult érdek felé helyezi az önzést, mely folyton és kizárólag csak az ént tolja előtérbe és az egyéni érdeket — akár létérdekből, akár csak pusztá uralomvágyról, vagy magánkedvtelésről van szó; mely nem ismer méltányosságot, osztó-igazságot, mások jogkörét s a mely a kornak raedominált vonása és mely az, általános szeretetlenségben kulminál.

Ez az irányzat egyre terjed, egyre nagyobb méreteket ölt, már majdnem általános szokásává vált az emberiségnek és megteremtette azt a keserves helyzetet, mely alatt az egész világ társadalma nyög s a mely mindjobban elkülöníti, elszigeteli az embereket a nemzeteket egymástól s magamagára utalja az emberi egyedet, megöli a szív- és kedélyvilágot és általános, vigasztalan szürkeségbe borítja a lelkeket.

A szónok hosszasan ismerteti, azt a törekvést, mely a kor nagy erkölcsi problémáit akarja megoldani, de sem a vallást, sem a tudományt egyedül nem találja elégséges eszköznek, hanem keres ezek közt egy összekötő kapcsolatot s ez a költészet.

A költészet az ember benső világát tükrözi vissza, ez pedig minden embernél, bármely nemzethez tartozók is — egy.

Egyek vagyunk örömben, bánatban, vágyakozásban, bekezdésben, egy eszményi világ felé való törekvésben és benső világunknak ez a közönsége, érzelmeink ezen egységessége, oly

alap, amelyen a legkönnyebben testvérisülhetünk.

A költészet ezenfelül — miután ebben nyilvánul meg legerősebben — bepillantást enged a nemzetek génuszába; faji sajátágaikba; tiszteletet, becsülést, szeretetet szül egymás kulturája iránt; önként, erőszak nélkül meghódítja ennek a gyöngébbet és harc elkeseredés nélküli hódolatra, azonfelül pedig nemes versengésre ösztönzi a tökéletesedés útján való haladásban.

Erős meggyőződése, hogy az a román, aki Aranyt, Petőfit, Vörösmarthy, Jókait és az a magyar, aki Alexandrut, Bolcutinianut és Marosán Andrást ismeri, nem gyűlöli egymást, hanem ezen nagy szellemek költői alkotásainak, remekműveinek hatására alatt, az eszményi világban úgy mint a földi életben testvérként ölelkezik.

Ebben a meggyőződésben alapítottuk a Szigligeti Társaságot; ez irányítja működésünket és ebben a meggyőződésben jöttünk ide — Belényesbe!

Ha megjelenésünk és működésünk által csak egyetlen lépéssel tudjuk is közelebb hozni a divergáló elemeket, — büszkén fogjuk elmondhatni, hogy nem hiába fáradtunk!

Ezután ifj. Kocsán János, a fiatal poéta olvasta föl több lyrai költeményét. A kedves hang, igaz érzésű versek igen tetszetek.

Nagy és előkelő élvezetet szerzett a közönségnek dr. Márkus László ügyvéd felolvasása a népvándorlásról és a fajok küzdelmeiről. A kitérő kriminalis, akinek annyi fényes sikere volt a törvényszék előtt a védőügyvéd helyén, mint az irodalmi társaság felolvasó asztalánál is teljes sikert aratott. Dolgozatában eredeti megfigyelésnek és eredeti, elmés gondolkodásnak adta bizonyosságát; lebilincselte a közönséget műve finom kidolgozásával és jó előadásával is. Zajos tapsok köszönték meg neki a felolvasást. A szép és érdekes munkát egyébként legközelebb egész terjedelmében közöljük.

Ezután Sas Ede ült a felolvasó asztalhoz és nagy hatással adta elő a *Hegytetőn* című pályanyertes költeményét, melyet a *Tiszántul* már közölt. Elénk derűltséget keltett *Lovassy* Andor humoreszkje is, az *Agyagos*, mely szintén díjat nyert a Szigligeti Társaság pályázatán s melyet *Adorján* Emil dr. olvasott fel nagyon ügyesen. Ezzel a felolvasó ülés a közönség tapsai közben véget ért.

Rádl Ödön elnök és Sipos Orbán alelnök meglátogatták Pável Mihály püspököt, hogy megköszönjék neki a gymnasium termének szíves átengedését. A püspök azonban Bihar-Füredre utazott s így csak névjegyüket hagyhatták hátra lakásán.

— Csak csendesen Laczi — mondta Vas — ha nem hiszed, ugy jöjj ma ugy nyolcz óra felé a parkba, oda a hársak közelébe. En ott fogok találkozni Larissével.

Avar nem szólt semmit. Kijitta a borát s bucsut vett a fiuktól.

Háborgó lélekkel ment hazafelé. Nagyon szerette Lairessét. És ez a nagy szerelme most nem hagyta nyugodni. Vasnak határozott kijelentése megingatta Lairessébe vetett nagy bizalmát. Ő is csak férfi volt s hozzá még erős szívvel, szerető lélekkel, kinek elég egy szó, egy pillantás, hogy feltámadjon benne a féltékenység ördöge.

Avar Laczinak kezdett megingani a bizalma. Hiába akart hinni Lairese hűségében, nem tudott szabadulni a kínzó sejtelmektől. Tudta, hogy Vas Lőrincz előkelő, gazdag ember, ő meg szegény fiu, ki csak a hivatalából él.

Hátha?! Hátha, ezt a leányt is megigézte, elcsábította a fényes élet, a ragyogó jövő?

Ez a gondolat aztán nem hagyta nyugodni Avar.

— Elmegyek — mondta magában — meg kell győződnöm annak a leánynak az álnokságáról.

És mikor ezt gondolta, csak kicsurrant a könnye. Nem tehetett róla, — életének minden boldogsága volt kockára téve.

II.

Olyan hangulatos, nyári alkonyat ereszkedett alá a parkra. Tarka bárány felhők uszáltak az égen s mintha bohó játékot űztek volna a halaványan fénylő holddal. Hol elbujt a sápadt hold — s ilyenkor homály borult a parkra, — hol meg elő ragyogott újra, bevilágítva ilyenkor a park homokos utjait, százasod fát.

Avar Laczi nem tudott parancsolni érzelmeinek. Alig, hogy sötétedni kezdett, már ott volt a hársak alatt. Remegve leste a percet, mikor jön Larisse. Minden perc multával újabb reménység szállta meg aggódó lelkét. Hátha nem jó el, — hátha csak bitang kérdéses volt Vasnak a nyilatkozata? Lairese hű marad hozzá.

Édes boldogság fogta el egész valóját erre a gondolatra.

Korai volt az öröm.

Halk lépések zaja verte föl Avar merengéséből.

Avar arra nézett, a honnét a lépések zaja hallatszott. A homályban nem láthatta a közeledőket. De azt kivette, hogy ketten vannak. Egy nő s egy férfi. Mozdulatlanul állt helyén s úgy nézte a közeledőket.

Azok meg gondolatlanul jöttek előre. Nem messze Avartól megálltak. Most már felismerte őket Avar. Larisse volt Vas Lőrinczcel.

Gyötrelmes perc volt ez Avarra nézve. Szeretett volna elrohanni, de nem volt ereje

hozza. Csak nézte azt a két alakot. Azok meg gondolatlanul suttogtak. Avar nem hallhatta, miről beszélnek. Pedig milyen jó lett volna, ha hallja a beszédet.

— Miért hivatott? — kérde Larisse Vastól. Tudja, hogy ki nem állhatom erőszakos modorát. Nem is jöttem volna, ha azt nem írja, hogy szerelmemről boldogságomról akar szólni.

Vas Lőrincz mosolygott, a leány zavart izgatottságán. Nagyon biztos lehetett a sikerben, mert egész nyugodtan szólt a leányhoz.

— Igaza van Larisse! Bocsássa meg, hogy mintegy kierőszakoltam kegyedtől ezt a találkozást. Tudja, hogy szeretem . . .

— Hagyja ezt uram, — mondta izgatottan a leány. Ha azért csalt ide, akkor azonnal távozom. Ez nyomorult eljárás lenne öntől, így visszaélni a helyzettel.

— Legyen nyugodt Larisse! Nem élek vissza helyzetemmel. Csak azért említettem őszinte rajongó szerelmemet, hogy megmagyarázhasam eljárásomat. Tudom, hogy kegyed szerelmét Avar bírja.

— Ahhoz kegyednek semmi köze! — mondta izgatottan a leány.

— De van Larisse! Mert Avar nem érdemli meg ezt a nagy szerelmet!

(Vége köv.)

Magyar-román barátkozás a lakomán.

Nagyon érdekes volt a társas-ebéd lefolyása is, melyre a vendéglő sátrában nagy társaság gyűlt össze, köztük számos román polgártársunk és a gör. kath. gimnázium több tanára is. A vendégeken kívül jelen voltak többek közt:

Benedek László, dr. Nagy Kálmán, ifj. Kocsán János, Kovács Endre (Drenyessd), Kovács Endréné (Drenyessd), Kovács Irénke, ifj. Bika Jánosné, Nyári Margit, ifj. Markovits Károly, Eibel tiszthelyettes, Hell Károly, Balku Imre, Fekete Demeter, Grüner Lajos, Kádár Gyula, Szilágyi Gábor, Hollmájer Béla, Csompe Tivadar, Halász Imre, Szatmári Dezső (Szen-tes), Schönczweig Béla, Matics Ferencz, Hajós Jakab, Soós Jenő, Schwimmer Emaimel, Zih József, ifj. Zih József, Buttyán János, Erdey István, Majorescu Dániel, Sipos Imre, Stern Sándor, Erdey László, Pataky Sándor, Humicskó Aladár, Ilóra Károly, Tóbiás Miklós, Gyelán János, Ardellad Aleca, Diemandi Miklós, Dumbra Vanil, Papp Gergely, Erdélyi János főbíró, Szerle László, Szele János, dr. Schwimmer Márton, Papp Pál, Belényesi József, Buder Károly, Vass László, Boglusz István, Biró Ádám, Biró Ádámné, Belezny Sándor, Tóth Andor, Munkácsi Lajos, Sárszky Lajos, Chivrák Dénes, Petrovics Ferencz, Kovács József, Pérczy Kálmán, dr. Marosán György, Buder József, Polliczer Viktor, Szilágyi D.-né, Rednik János, György Géza, Bottó József, Ardellán János, Tóth Ferencz, Véghső Gellért, Bulk Tivadar, Gera Sándor, Boross Károly, Muckenhanpt József, Janesik Géza, Kollár Gábor, Horváth Gáspár, Vargha Károly, Vargha Károlyné, Beliczay Elek, ifj. Beliczay Elek, Grósz Zsigmond, Fráter Pál, Gavra Sándor, Korb János, Virányi Győző, Végh János, Kiss László főhadnagy, ifj. Endrey János.

Az első pohárköszöntőt Sipos Orbán mondta a királyra, aki a hazaszeretet szymboluma a magyar ember szemében s akinek szeretetében egyesülünk mindnyájan. A társaság a lelkes szép tósztot állva hallgatta végig s lelkesen koczszintott rá poharat.

Ezután Nagy Kálmán dr. állott fel s szép és nagyhatású tósztot mondott, üritvén poharát a Szigligeti Társaság elnökére.

Az éljenzés elcsitulával Rádl Ödön állott fel s Belényes város felvirágzására emelte poharát.

Ifj. Kovács János a népnevelési egyület köszönti fel lelkes szavakkal, míg Schwimmer Márton dr. szép és tartalmas pohárköszöntőt mondott a derék tanítói karra. Sipos Imre ref. lelkész, nagyhatású beszédben a vendégeket éllette.

Lelkes viszhangot keltett ezután Márkus László dr. nagy hévvel elmondott, lendületes pohárköszöntője, melyben utalt arra, hogy ez ünnepi perczenb elfeledünk minden régi visszavonást, csak az örvendetes egyetértést látja. Ez egyetértés képviselőire, a jelenlevő románokra üriti poharát.

Fassie Tódor orsz. képviselő előtt gyermekkori emlékek elevenednek föl, amikor 1848-ban Belényes piacznán vegyesen állottak a magyar és román újonczok, akik lelkesedéssel türték a hideget, mert szívükben a honszeretet lángja lobogott s lelkesedve állottak a magyar hadseregbe. Ez a láng lobogjon most is a szívünkben, a szabadság, testvériség, egyetértés eszméi uralkodjanak felettünk, magyar és román között ne legyen e hazában különbség! (Zajos, lelkes éljenzés.)

Sas Ede Diamandy Miklós gör. keleti lelkészhez és tanárhoz intézi szavait. A viszontlátás örömevel üdvözi őt, a kivel nemrég egy magasztos ünnepen, Goldis püspök aradi beiktatásán találkozott. Ugy találja, hogy e mai nap üdvös folytatása annak az akciónak, a mi Aradon megkezdődött. Ott is oly lélekemelő szavak hangzottak el, a melyek örömmel töltetik el a magyar-román barátság minden hívét; mint itt, a hol a testvériség új érájának olyan szép napját üdvözölhetjük. Utal arra, hogy a magyarok a magyar nemzeti állam kiépítésében fáradoznak s azt akarják, hogy ez épületnek a románság is egyik erős, hű oszlopa legyen. — Ezért sem akarjuk mi ez oszlopot gyengíteni, sőt megtartani erősségében, hogy ez is hallhatatlan támasza legyen a haza épületének. Élteni a magyar-román barátság egyik kiváló képviselőjét, Fassie Tódor képviselőt. (Zajos éljenzés.)

Kovács Sándor vaskóhi járásbíró lendületes szavakban a hazafias sajtóra mondott felköszöntőt zajos hatással.

Aztán Bodor Károly dr. mondott szellemes, ötletes pohárköszöntőt, kedves humorral köszöntve föl a matiné két szereplőjének, Sas Edének feleségét és Adorján Emil leendő feleségét. A tósztra Adorján Emil felelt élénk derűltséggel kísért felköszöntőben. Este 8 órakor az ünnepélyt kedélyes hangverseny és táncz fejezte be a belényesi kaszinó termeiben.

Apponyi a hágai békekonferenciáról.

A »Budapester Tagblatt« szerkesztősége azzal a kérdéssel fordult gróf Apponyi Alberthez, hogy közölje a lap olvasóival azokat a benyomásokat, a melyeket a hágai konferencia tanácskozásain szerzett. A kitünő államférfi egy hosszú és szépen megírt cikkben tett eleget a kérésnek, a mely a »B. S.« tegnapi számában látott nap világot. A cikk nagyon élvezetes olvasmány és minden során meglátszik, hogy egy jeles államférfiúnak és gondolkodó főnek publicisztikai munkája. Gróf Apponyi nem tartozik azokhoz, a kik a hágai konferencia munkáját teljesen meddőnek tartják és annak eredményét tulságos szesszinizmussal itélik meg. Az állandó nemzetközi választott bíróság intézményének kreálása gróf Apponyi szerint egyáltalán nem kicsinylendő eredmény. Igaz, hogy ennek az intézménynek igénybevétele csak fakultatív és nem kötelező. De a népeknek meglesz az az ereje, hogy mielőtt egy háboru végtelen iszonyait és terheit magukra vennék, kényszerítik kormányaik, hogy forduljanak ehez az általuk teremtett választott bírósághoz és kíséreljék meg a háboru konfliktus békés elintézését. Igaz, hogy nekem személyesen — ugymond — vajmi kis véleményem a népek akaraterejéről. Hisz láttam Magyarországon, hogy mi mindent lehet egy szabad nép képviselével csináltatni, a nélkül, hogy az alkotmányos formákat nyiltan megszegnék és e tekintetben csak egy vigaszom van, hogy a népakaratnak másutt sincs jobb dolga. Hisz azonban, hogy annyi ereje lesz a népeknek, hogy Steadnek a híres angol békebarátnak szavai szerint, »a görst szolgáltatassák ahhoz a békegéphez, melyet a kormányok konstruáltak.« A formák megvannak teremtve és ha ma még hiányosak is, tovább fejleszthetők és tökélesíthetők. Öntudatos népakarat fogja beléjük adni a tartalmat. Igaz, hogy a sikernek ez a feltétele a legkétségesebb valami. De olyan intézményt nem lehet emberi elmével kitalálni, a mely ezt az erőt nélkülözhesse, de a mi mégis hatásos legyen.

Tüntetés Párisban — 380 sebesült.

Páris, aug. 21. Egy tüntető csoport Faure Sebastien vezetése alatt a place de republicueról a place de tronera akart vonulni, de a rendőrök útját állták, a miből nagy verekedés támadt, a melyben néhány revolverlövés is eldőrdült. Goullier rendőrbiztos, a ki a rendőröket vezette, két késszurással megsebesítették. A tüntetők folytatták útjukat, de a rendőrség újra föltartóztatá őket. Ujra verekedésre került a dolog, a mely még sokkalta hevesebb volt, mint az előbbi.

A tüntetők megint lövöldöztek és két rendőrt megsebesítettek. Faure Sebastien két barátjával egy lóvasuti kocsi szállításra, a mely a place de republicue felé tartott, de alig hogy felszállt, kísérőivel együtt

letartóztatták és a Chateau dieau-kaszárnyába kísérték. Időközben a tüntetők visszajöttek a place de la republicue-re és utközben bevették két kolostor iskolának és az Ambroina-templomnak az ablakait. A rendőrség a place de la Bastion-on szétszórta őket, mire két csoportra oszlottak. Az egyik csoport a rue St. Maur-on át akadálytalanul ért a St. Joseph-templom elé, mert az egész rendőrség a place de la republicue-on volt elfoglalva. A másik, körülbelül 2000 főnyi csoport vörös zászlóval a rue des boulets-en vonult végig.

Egy rendőrbiztos és egy rendőrfelügyelő utjokat akarta állani, de a tüntetők megverték és megrugdosták őket. A rendőrbiztos erős zuzódásokat szenvedett, a felügyelő pedig súlyosan megsebesült, úgy hogy állapota aggasztó. Mikor a rendőrök föllebbvalóik segítségére siettek, nagy verekedésre került a dolog, a melyben négy rendőr könnyű sebet kapott. Végre szétverték a tömeget és 32 embert letartóztattak.

Az est folyamán folyton ismétlődtek a tüntetések. A rendőrség többször szétszórta a tömeget, a mely este 8 óra tájban egészen a pályaudvar közelébe nyomult előre. Utközben azt kiáltották:

— Éljen a hadsereg! Éljen a köztársaság!

Néhány gerkőcz az utcán ujságcsomókat égetett el. Este 10 óra tájban a Boulevard de Strassbourgon voltak zavargások. A tüntetők revolverrel lövöldöztek, de senki sem sebesült meg. Két ujság-kioszkot felgyújtottak. Néhány embert letartóztattak. Éjfél körül még egyre tartott a tüntetés. A tüntetők a pályaudvar épületének az udvarára menekültek, de onnan elkergették őket.

A nyugalom csak egy óra tájban állt helyre.

Páris, augusztus 21. A rendőrség jelentése szerint a nap folyamán 300 ember sebesült meg. Ezek közül 200-at a La Riborissière-kórházba és 61-et a St. Louis-kórházba vittek. A rendőrök közül 59 sebesült meg. Letartóztattak 150 embert, a kik közül 70-et fogva tartanak. A rue Chabrolban és környékén ismét teljes nyugalom van.

Diszebéd a bibornoknál.

A Szent István napi nagy táblán egybegyűlt vendégsereg valóban a város összes lakosságát képviselte, mégis a bibornok vendéglátónak páratlanul lebilincselő szeretetteljes modora rögtön egy társasággá tette az összes egybegyűlteket.

Igazi fesztelen hangulat uralkodott az egészen megtelt hatalmas diszteremben, hol az ebéd lefolyt s a kedélyes társalgás akkor szűnt meg egyszerre, mikor a bibornok felállott, hogy a legszeretettebb uralkodót, a magyar királyt felköszöntse.

Sohasem szólott Várad főpapja anélkül, hogy a célzott hatás be ne következett volna, most is mind a szavak magas szárnyalása, mind az azokon átverő mély igaz érzés, szeretet a király iránt, gyújtó hatással volt a vendégekre.

A beszéd teljes szövegében így hangzott:

Felséges Urunk és királyunk eseményekben gazdag életének 70-ik évébe lépett.

E sokszor nehéz gondokkal átszótt életnek javarésze népeinek és nemzetünknek volt szentelve.

Isten áldó keze által vezetve, mint egy jótékony szellem járt köztünk, fáradhatatlanul, önfeláldozással munkálkodva, dolgozva, mint bárki közöttünk! egyetvény, amit a szenvedélyek harca szétszakított, elsimitván, mit a félreértés átka földult, felépítette újra azon szent hajlékot, melyben a magyar nemzet Szent István nagy első királyától kezdve *vallássosságával, szabadságszeretettel és sohasem változott dynasticus érzületével* boldognak érezte magát.

Igen, dynastikus érzületével!

Mert magyar nem képzelheti királya nélkül országát.

Ez állami létének sarkköve, ez nemzeti életének nagy kezdőbetűje és végpontja. Hagyja a politikát ridegen számítani, hagyja a pártokat küzdeni, kik sokszor, — mint a vigyázatlan gyermek, letörli a pillangóról a ragyogó színeket. — elhomályosítják az eszményi élet felfogásnak zománczát: de a pártusák közl, a modern élet romlottságának közepette *egyert tart érinthetetlennek, egyert tart a multak hagyományai által megszenteltnek, egyert tart a jövő reményei közt sziklaszilárdnak és ez: hűsége a királyhoz!*

És én bátran vallhatom magamat nemzetünk érzelmei tolmácsának, midőn ma poharamat emelem Urunknak, királyunknak, ő csász. és apost. királyi Felségének egészségére.

A jó Isten boldogítsa, éltesse és tartsa Őt még sokáig magas családjának és nemzetünknek. Éljen!

A vendégsereg állva hallgatta végig a beszédet s dörgő háromszoros éljennel tüntetett a mi jó királyunk mellett.

Jelen voltak: Eminentijától jobbra: dr. Beöthy László, Vinkler József, Latscher Viktor, Zajnay János, Aulich Henrik, Sal Ferencz, Széchenyi Jenő, Dobossy Alajos, dr. Laurán Ágoston, Balra: Lovetto Károly, Medvigy Mihály, Melcer ezredes, dr. Bozóky Alajos, Schieffner Ede, Des Echerolles Kruspér Károly, Wurmb ezredes, Nátafalussy Kornél. Szemben: dr. Bulyovszky József, Schlauch Nándor, dr. Bognár István, báró Catty Norbert, Czvek Kálmán, Bunyitay Vincze, Lőrinczy Dénes, Csák Ferencz, Schöpflin Ágost. Az asztal szárnyakon: Wagner ezredes, Darvassy Endre, Welyaczky Gyula, Wallner Ödön, Szmazsenka Ernő, Philip őrnagy, dr. Baróthy Akos, Janky József, dr. Wimmer Julián, Földessy Károly, Hánzély István, John Ágoston.

Vogel ezredes, Andrassy János, Nagy Ferencz, Papp János, Kenéz Sándor, Szirmay Sándor, dr. Hoványi Gyula, Medics Nándor, Fetser Antal, dr. Schweiger Ede, Mellion Gyula, Hoffmann Henrik, Szabó József, Miskolczy Ferencz, Scharitzer György, Kucsovsky Alajos, Krüger Viktor, Tóth Imre, Ragány János, Blaas Guido, Kádár János.

Markovics Antal, Cziffra Gerő, Nagy Gyárfás, Nogely István, Kotunovics Sándor, Géczy Lajos, Milanov Radoslav, Jancsó Dezső, Gillreiner Adolf, Rácz Mihály, Popoviciu György, Hranitzky Károly, Kikinday Gyula, Standeiszky Henrik, Gabriely Lajos, Mesterházy Imre, Milibák József, Stark Gyula, Pálffy Béla.

Hlatky Endre, Perjessy Mihály, Major Miklós, Dencs János, Velkey Pál, Bereczky Géza, Loorber Ferencz, Kovács Dénes, Belezny Antal.

Dr. Grósz Albert, Dus László, Lausch Károly, Szahlender Károly, Rimler Károly ifj., dr. Korda Kálmán, Wittstok Ernő, Kugler Albert, Mayer Antal.

Kovács Sándor, Szabadhegyi Géza, dr. Székely István, dr. Jakoby Henrik, Oszterlamm Ármán, Kovács Béla, dr. Szemethy Géza, Nyári Ignác.

Egész ebéd alatt a 39-es házi ezred zenekara játszott pompásan összeválogatott programja szerint.

M ű s o r :

1. *Boieldieu*: Nyitány »A fehér nő« operából.
2. *Fiala*: Hedvig-keringő.
3. *Wagner*: Király-hymnus, a »Lohengrin« operából.
4. *Strobl*: Egyveleg magyar népdalokból.
5. *Ziehrer*: A matrózok. Polka.
6. *Gounod*: Ábránd »Zamora adója« operából.
7. *Verdi*: »La Traviata« Finale.
8. *Komzak*: Courir. Galopp.

*

A menu következő volt:

Cansommé St. Germaine
Esturgeon en belle rue
Filet de boeuf à la Macedoine
Dindoneau à l Imperatrice
Faisans rōti Salad mellée
Pouding a l'annanas
Glau rariés
Desserts.

A vendégsereg fél 7 órakor oszlott szét.

UJDONSAGOK.

TAJÉKOZTATO.

Régészeti és történelmi muzeum. (Schlauch park) nyitva minden vasár- és ünnepnap d. e. 10 órától fél-6-ig és d. u. 3-5-ig 10 krért. Kedden és csütörtökön d. u. 3-5 óráig 20 krért. Más időben 50 kr.

Augusztus 23. és 24. Kereskedelmi kamarák kongresszusa.

Augusztus 27. Csonkatorony felavatása Nagyszalontán.

Augusztus 29, 30, 31. Vendéglősök kongresszusa.

* **A színház vasfödél szerkezete.** *Busch* Dávid főmérnök előterjesztést tett a tanácsnak, a színház vasfödél szerkezetére vonatkozólag, hogy a *Fellner és Helmer* cég ajánlatára adják ezt is azon czégnek, mely a gépberendezést teljesíti. A gépberendezésre a budapesti szivattyu gyár részvénytársaság tett ajánlatot 9936 frtért. A főmérnök ezen ajánlatra azon előterjesztést tette, hogy a vállalkozó részvénytársaságtól 2 1/3% árleengedést kérjenek és az építési összeg 10%-ának óvadéku való letételét. A színház-építési felügyelőbizottság különben ugyanezen ügyben f. hó 24-én d. u. 4 órakor tart ülést.

* **Honvédeink gyakorlata.** A váradi 4-ik honvéd-gyalogezred ugyancsak készül a nagy napokra. Mint hírlik, e hó 30-án hagyják el városunkat, amikor is vasuton Czeglédre utaznak. Innét aztán gyalogszerrel Örkénybe mennek, ahol valóságos harc lesz — persze nem élő ellen-ség ellen — éles golyópisokkal. Ebben a nagy-szabásu ütközetben négy ezred vesz részt és egy tüzérezred. Örkényből aztán a Tisza mentén lesznek különféle előre és hátra vonulások; természetesen nagyszabásu ütközetekkel kapcsolatban. A meleg napoknak szeptember hó 12-én leszzen vége. Ekkor fujnak le. S e nap után, 13-án utba indulnak a honvédbakák haza, Nagy-váradra, hogy a derekasan megszolgált pihenőt megkezdjék.

* **Hymen hir.** Vettük a következő eljegyzési jelentést. *Lipinski* Emilia Ó Gyula Ágoston okl. mérnök jegyesek. Gratulálunk az ifju pár boldogságához.

* **Agyonvert tanító.** Szabados Károly vas-pöri r. k. tanítót gonosz, elvetemült emberek agyonverték s hulláját az eddig még ismeretlen tettesek a tanítói lak kamarájába vitték. — Más forrás szerint, bár a szerencsétlen embernek fejét fejszével össze-vissza vagdalták s egyik karját is eltörték, mégis volt annyi ereje még, hogy bevászorogott a kamarába s ott a falnak dőlve, ülő helyzetben találta meg az említett nap reggelén családja; a súlyos sérülések következtében azonban nemsókára rá

meghalt. Utolsó szava, mint tudósítónk írja, az volt, hogy valami Simli és Babai nevű egy-ház-as-büki lakosok verték meg. A gyilkosságról azonnal jelentést tettek a csendőrségnek, mely el is fogott két férfit és egy asszonyt, kiknek ruhái véresek voltak. A vizsgálat még folyamatban van. A meggyilkolt tanító özvegyet és 9 gyermeket hagyott maga után.

* **Elgázolás.** A nagy vashid előtti térségen, mely a Váradra bejövő napszamosok, szálló-munkások táborhelye, tegnap délben vigyázatlan hajtás következtében szerencsétlenség történt. Egy falusi fuvaros *Kovács* Zsigmond vajdai munkás embert lovaival elgázolt. A kocsi a fa árnyékában a kocsiut szélén alvó embernek nyakán és lábain ment keresztül s a szegény emberen súlyos sérüléseket okozott. A szerencsétlenség okozóját a rendőrség letartóztatta.

* **A kis kölyök . . .** *Varga* Ferdinándné nyugodtan csomagolt össze vasárnap este a kor kívánalmainak megfelelő nagypiaczteri laczikonyhájában, fazekat, bögrét, kanalat, mikor azonban a kis kosarát vette a karjára, észre-vette, hogy egész napi keresménye 55 frt parázspénz hiányzik belőle. *Varga* Ferdinándné tehát fellibeggett ijedten a rendőrkapitányságra s előadta, hogy »egy kis kölyköt« látott motozni vasárnap délután a laczikonyhában.

— Adta kis kölyke olyan volt csak mint a hüvelykem, nem tudtam, hogy olyan ragadós kezű, — fakadt ki dühösen. A személyleírás után el is csipték a laczikonyha tolvaját *Kis* Ferencz 11 éves h.-k.-ujlaki cseléd személyében, kinél a megmotozás alkalmával még talál-tak 11 frt 61 krt. Az elesent 55 frtot elosztogatta 6 fünek-fának. *Erdélyi* Jenő pajtásának adott 17 frtot, *Szelkovits* Zsigmondnak 6 frtot, *Schuch* Dezsőnek 7 frtot stb. Ezekből elő is került mintegy 41 frt. Szörnyen meg volt ré-mülve »a kis kölyök« a szigorú rendőr előtt és szeptegve jelentette ki:

— Nem lopok többet, meg nem *gyujto-gatok!*

* **Sikkasztó kórházi gondnok.** Nagy-kikindáról távirja tudósítónk: *Torzó* Sándor a nagykikindai közkórház gondnoka a napokban bejelentés nélkül elutazott. Hosszas távolmaradása feltűnt, rovacsolást tartottak s *ölszáz* frt hiányt konstataáltak. Időközben visszatért s a rendőrség letartóztatta, egy őrizetlen pillanatban mellbe lötte magát. Sebe veszélyes.

* **Haditörvényszék Arizonában.** Ezzel a czímmel az Arizona Kicker, ez az elmés amerikai ujság a következő aktuális karrikatúrát hozza:

Olvasóink élénken emlékeznek még Captam Pocker hirneves bűnügyére, amely abban állt, hogy a kapitány a spanyol-amerikai háboru alatt állítólag fontos okiratot szolgáltatott ki az ellenségnek. A fontos okiratok a következők voltak: 1. Az amerikai lovak új patkolási módjának a terveze. 2. Az arizonai markotányosnők elhelyezésének a térképe és 3. A Dewey admirális zsebében volt delejtű fényképe. A kapitányt annak idején rangjának és fejbőrének elvesztésére ítélték, most azonban, hogy a fejbőre meg-nőtt, a helyzet tisztázására újból haditörvényszék elé állították.

A haditörvényszék, amelynek Dickson bácsi, más szóval a vén disznó az elnöke, ma kezdte meg Captam Pocker második és visszavonhatatlanul utolsó pörének a tárgyalását, amelyre közel 6000 tanu van megidézve. A tanuk a város határán kívül barakkokban laknak és talán nem követünk el túlságosan nagy indiskréziót, ha bevalljuk, hogy az összes, az utóbbi időben a városban elkövetett lő-és téhenlopásokkal őket gyanusítják.

Naponta csaknem 1 és fél tanut hallgattak ki, úgy hogy a tárgyalást 15—20 év előtt alig fejezik be. Dickson elnök a tárgyalást megnyitván, mindenké-előtt figyelmeztette a közönséget, hogy esőndben viselkedjék, különben kiüriteti a termet. A közön-ség e fenyegetésre szó nélkül elkezdte kiüriteni a termet, vagyis az összes mozgatható holmikat az elnök fejéhez vágta. Székek, padok és asztalok röp-

SZINHAZ.

Heti műsor.

Kedd: *Hüllen*, 1-ször. Fenyvesi E. m. v.
Szerda: *A vereshaju*, Orley F. m. v.
Csütörtök: *Dolovai Nábob*, Fenyvesi E. m. v.
Péntek: *Agglegények*, Fenyvesi E. m. v.
Szombat: *Bóissy boszorkány*,
d. u. *Jani és Juczi*.
Vasárnap: este: *A csikós*.

Fenyvesi Emil első felépte. Egy évvel ezelőtt láttuk Nagyváradon *Fenyvesi* hatalmas Svengali alakítását ugyanezen környezetben, csak a közönség volt akkor jóval több. Az egy év a környezetnek igen hasznára vált. *Turchányi* Olga Trillbyje finomabb, megragadóbb. *Idányi* Antal a múlt évi Billi hangja sem oly szintelen már, hamem érczes és játékában is több érzést tud vegyíteni. *Tompa* Kálmán (Taffy), K. *Árpási* Kata (Vinardné), *Kassai* K. (Geckó) régi jók voltak, *Korányi* Frida szépen énekelte az olasz dalt. A közönség alig ismert határt a tetszésnyilvánításokban s a két főszereplőt a harmadik felvonás után vagy tiszter a lámpák elé hívta, *Tompa* Kálmán pedig a nyílt színen kapott tapsokat.

A vereshaju kerül holnap szerdán színre *Orley Flóra* vendégfőléptével. Az igazgatóság *Ripp van Winkle* helyett tüzte ki a darabot a vendégművésznő óhajára, ki művészi képességeit népszínműben is be akarja mutatni s kinek *Szilaj Kata* egyik legkitűnőbb szerepe.

A vidéki színész.

Egy fővárosi lap egész az unalomig szokta hajtogatni, hogy a friss vér, az új erő a vidékről megy a fővárosba, most azonban úgy járt mint a feledékeny hazug, a ki egyik szavával a másikat szólja le. Arról van ugyanis szó, hogy a Magyar Színházban a Gyurkovics lányokban *Pintér* Imre, az aradi színház tagja — tehát vidéki színész, játszotta Radványi ezredes és — *vidéki színész létére* — írja az illető lap — sikerülten oldotta meg feladatát. Pedig csak heugrott és mégis sikerülten játszott. Kétségkívül, mikor *Pintér* Imre a színpadra kilépett, mindenki meglátta rajta, hogy — no ez vidéki és mikor pedig játszani kezdett, hát a közönség mind, az illető lap szinkritikusa, sőt tán még a játszó partnerek és a nézőtőren lézengő kollegák ajkairól is az önkénytelen ámulat sóhaja lebbent el:

— Ah! ez a vidéki, színész. Uram bocsá! — de ennyit még se reméltünk egy vidékitől.

No lám! — Most még csak azt kell bizonyítani, hogy a vidéki színész nem csak »beugrani« tud, hanem játszani is és akkor az előítélet a vidéki színészet iránt, a hova csak vendégszerepelni jó járni, mert fizetnek mint a köles, — teljesen meg lesz semmisítve.

REGÉNY-CSARNOK.

NEM HIÁBA.

Irta: *Neldegg*, fordította: *Szirtes*. 82

— Kedves Róza, — oktató őt Leó, — az teljes lehetetlenség; minden hely be van töltve és máskülönbön érdemes férfit nem foszthatunk meg kenyerétől, mert véletlenül jobb erőre találtunk.

— Alapítsatok új lapot!

— Az szép volna, de meglevő lapjainak is csak nagynehezen tudják magukat fönttartani! Nem vagyunk Németországban, a hol e tekintetben sokkal jobb az állapot és bő választék áll az ember rendelkezésére, ugy a nagyobb, mint a kisebb lapokból.

— De miért oly unalmasak mindig a jóirányú lapok? Politika, csupa politika, társadalmi kérdések, mindenféle ügybaj; — de mulattató pikáns történetkéket, vig fecsegéseket hiába keres bennök az ember.

— Ne vedd rossz néven Róza, — felelt Leó bosszusan, — a te látóköröd nagyon szűk. Róza megállt és felháborodva, de egyúttal igen csodálkozva tekintett unokabátyjára.

— Szűk? az én látóköröm? Nos, én azt hiszem, elég messze jártam.

— Régi világnézteidet azonban mindentüvé magaddal vitted. Tudom, voltál Olasz- és Franciaországban, sőt talán Svédországban is; mond meg azonban, kikkel találkoztál ottan?

— Szerencsére mindig kedves ismerősökkel utaztam.

— Épen ez az. Abból a negyven, vagy mondjuk száz emberből, a kiket ismersz, mindig utazott valaki ugyanazon időben. A havasok és fjordok, a tenger és a boulevardok nem ismeretlenek előtted, de idegenek nézeteit sohasem tanultad ismerni, mindig Rézi vagy Fanny néni, Tóni vagy Manni bácsi mondókáit hallottad.

— Nem szabad elfelejteni ama kedves bölcsmondásokat, melyekkel Leó bátyám szerencsételt, — vágta vissza élesen.

Mily különös fordulatot vettek a dolgok! Leó gróf avval a szándékkal indult a kirándulásra, hogy házassági ajánlatot tesz Rózáknak; azóta azonban teljesen megváltozott érzelve, mi nem csekély részben előmozdított Egon nyilatkozata a kevert házasságokról. A parton ülve látszólag a hullámok játékát nézte, de valósággal szíve érzelmeit fontolgatta s végre is azon meggyőződésre jutott, hogy jogtalanság, sőt bűn lenne Rózával szemben, ha megkérné kezét, anélkül, hogy szikra szerelmet is érezne líránta szívében; ha megkérné csak azért, hogy gátát vessen egy sarjadoszó halga hajlamnak. Igen röstellte ezen férfiatlan szándékát, de megnyugodott abban a gondolatban, hogy Róza már nem fogja sokáig tartóztatni annak vallomását, a ki igaz őszinte érzélemmel viseltetett iránta; ugyanis egész délután figyelemmel kísérte Róza viselkedését Egonnal szemben és örvendetes eredményt jósolt belőle.

— Róza, — szólt telesen megváltozott, barátságos kifejezéssel, — Róza, mi tulajdonképpen folytonos viszálykodásban élünk.

— Ugy veszem észre.

— Alig van tárgy, melyen még össze ne különbözünk volna.

— Alig van? Én azt mondom, egy sincs!

— Mindenesetre csunyán kikoszaroztál volna, ha valaha nőül kértél volna?

Róza becsületes szemével nyíltan az arcába tekintett.

— Röviddel ezelőtt talán még igennel feleltél volna és rettentő ostobaságot követtem volna el veled, — ma határozottan tudom, hogy nemet kellene mondanom.

— De azért jó barátok maradunk egész életünkben, ugy-e?

— Természetes. Valahányszor találkozni fogunk, veszekszünk ismét, de csak barátságban; ha együtt kellene élnünk, valósággal hajba kapnánk.

— Addsa tehát kezdet örökös barátságra, Róza! — Leó sohasem érzett a leány iránt annyira rokonszenvet, mint ebben a pillanatban, midőn teljes őszinteséggel szívébe engedte őt pillantani. Bizonyos tisztelettel vonta ajkaihoz szívélyesen feléje nyújtott kis kezét.

— Fegyveres békére, — válaszolt nevetve.

Nemsokára elérték nagynénjüket és Egont, kinek arca igen szomorú kifejezést öltött, midőn hátratekinve észrevette a kézcsókot, mely a békülést övette.

— Tehát szabad már gratulálni? — kérdezte halkán, Leót félrevonva.

— Persze, persze, Róza meg én épen testvéries barátságot kötöttünk örökre. Ilyen leánynak barátsága sokat ér.

(Folyt. köv.)

A Dreyfus-ügy tárgyalása.

A »Paris Nouvelles« című könyvomatoss vállalat, következő érdekes bevezetést ír a Dreyfus-ügy sürgönyei elé:

A külföldi hírlapok levelezőinek magatartása *Rennes*-ben valóban botrányos. Nem beszélünk jelentéseikről, amelyek részrehajlóak, amelyekből elhallgatnak, hozzátesznek, vagy elcsavarnak inyük szerint mindent a tanuvallo-másokból, hogy kedvező színben tüntessék fel olvasóik előtt gyászos védeneczüket. Bátran mondhatjuk, hogy az ő védeneczü, mivel már is ártatlannak nyilvánítják őt, pedig még bizonyítékuk nincsen s a per befejezve sincs. De hát nem erről akarunk beszélni, hanem arról, hogy ugy viselik magukat *Rennes*-ben, mintha egy meghódított országban lennének. A várost csapatostól bebarangolják, a kávéházakat, vendéglőket, szállodákat, nyilvános sétatereket és utcákat elfoglalják és ott oly kihívó magaviseletet tanusítanak, mintha az egész város az övék lenne. A lakosságot, mely oly hidegvérű, halálra bosszantják, kigunyolják és arcukba nevetnek, ha azok nem osztyák az ő véleményüket. Ép így viselkednek a haditörvényszék tanácsstermében is és szerénytelenségük nem ismer határt; tüntetnek, köszönetnek *Dreyfus*-nak és zugnak, ha egy tanu kedvezőtlenül vall. Ép így tüntetnek akkor, csak hogy tapsal, ha valamelyik tanu az ő érdekükben tesz vallo-mást. Francia részről, ha ily magaviseletet tantsitana a sajtó, azt szigoruan elítélnék; idegenek részéről tanusított ily magaviselettel szemben azonban nem találunk eléggé erős kifejezést, amelylyel azt sujtani kellene. Szeretnénk tudni, miképpen fogadnák *Berlin*-ben vagy *Angliában* ilyen esetben, ha a francia sajtó képviselői így viselnék magukat a német vagy az angol igazságszolgáltatás termeiben. Bizonyára, ha a francziák így megfeledkeznek az illemről és így visszaélnének a vendégjoggal, egyszerűen ajtót zárnának előttük. De a francia nemzet elnézése határtalan; megengedi, eltűri, hogy saját hazájában szervezzenek egy nemét az összeesküvésnek, amelylyel azt akarják bizonyítani, hogy *Franciaországban* nincs igazság, azt hazudják, hogy e nemzet intoleráns és vad.

Az elfogulatlan emberek, kik azt látják, hogy mily elnézéssel viseltetik *Franciaország* ezen urak iránt, nem tudják, mi felett csodálkozzanak jobban, ezen rágalmozók szemtelensége, vagy azok hiszékenysége felett, kik hazudozásait olvasva, annak hitelt adnak. Ideje végre tudtul adassék ezen faragatlan egyéneknek, kik némely aljas műhelyéből a német és angol sajtónak kerültek ki, hogy *Franciaország* nem egy csárda, hol azok, kik fizetnek otthon vannak. Ez egy oly hely, hol a tisztességes emberek és jóbarátok szívesen lesznek fogadva, tisztességes és baráti fogadtatásban részesülnek. De ezzel szemben legalább elvárják azt, hogy hozzájuk csak jó nevelésű egyéneket küldjenek.

Rennes, aug. 21. Labori állapotában folytonos örvendetes javulás mutatkozik. Mindamellet Labori majd csak szerdán veheti át ismét a védelmet.

Rennes, aug. 21. Ma reggel folytatták a *Dreyfus-pör* tárgyalását, mely iránt, mintha az érdeklődés jelentékenyen megcsappant volna. Erre mutatott az is, hogy az utczán csak igen kevés ember volt a tárgyalás megkezdése előtt s a gimnázium épülete előtt is csak igen kis tömeg állott. Az egész dolog kezd

megszokottá lenni és úgy látszik, bizonyos fá-sultság vesz erőt azokon, a kik a tárgyalást nap-nap után végig hallgatják.

Dreyfus a legnagyobb csendben vonulhatott a tárgyalási terembe. Semmi incidens sem történt.

Az elnök megnyitja a mai tárgyalást s folytatja a tanuk kihallgatását.

Az első tanu, a kit kihallgatnak, Fabre ezredes, a ki annak idején a hadügyi miniszterium IV. osztályának főnöke volt. Azt mondja mindenekelőtt, hogy az a hat tiszt, a ki mint asszisztens volt beosztva a miniszteriumba, egytől-egyig jó kvalifikációval bírt, öt igen kitűnő volt, de a hatodik, Dreyfus, kevésbé. Dreyfus azzal vált ki, hogy mindig fölülte kíváncsi modort tanusított és nagyon pretenzió-zusnak mutatkozott.

Demange erősen sarokba szorítja a tanut és egy sereg kérdést intéz hozzá, mire Fabre ellentmondásokba keveredik, a mit Demange azonnal konstatál. A hallgatóságban nagy mozgalom keletkezik, amint Demange kimutatja, hogy Fabre nyilvánvalóan hazudik.

Fabre kihallgatása alatt egy izben fölemelkedett helyéről Dreyfus, hogy egy műszaki kérdést helyreigazítson. Dreyfus ezt nagy nyugalommal tette meg.

A legközelebbi tanu Cochefért. Ő volt jelen a híres diktáló scéánál és óriási hatást kelt ezzel a kijelentéssel:

— Nagyon természetesnek és érthetőnek találom, ha Dreyfus ennél a diktálásnál zavarba jött, mert Du Paty a gallérjánál ragadta meg Dreyfust a letartóztatás alkalmával.

Mellesleg megjegyzi Cochefért;

-- Ha már előbb ismertem volna Dreyfus kezeirását, sok minden történt volna másképen.

A közönség feszült figyelme közben lép a haditörvényszék elé aztán Gribelin levéltáros.

Gribelin igen szenvedélyes hangon beszél és azt mondja:

— A leghatározottabban állítom, hogy Dreyfusnak igen költséges viszonyai voltak könnyű véru hölgyekkel.

Azután meg azt állítja, hogy egyszer meglepte Lebloist Picquart hivatalos helyiségében, mikor Leblon és Picquart közel hajolva nagyban nézegettek egy csomó irást, a melyek között meglátta a »cette canaille du D...« kezdetűt.

Demange azt kérdezi erre:

— Mit tud ön a megszabadító okirat történetéről?

Gribelin, e kérdésre habozni kezd és azt feleli halk hangon:

— Ezt a kérdést nem magyarázhatom meg!

A hallgatóság erre gúnyos kacagásba tört ki, a mai csak növeli Gribelin nagy zavarát.

Demange: Miért nem?

Gribelin: Mert a hadügyminiszteriumban titokban tartották.

Picquart kéri az elnököt, hogy állítsa őt szembe a tanuval, mert — ugymond — a tanu előadásának több pontját helyre kell igazítanom. A titkos alapra vonatkozólag pedig még ma írok a hadügyminiszterének és követelni fogom, hogy indítson ellenem vizsgálatot.

Következő tanu Lauth. Elmondja, hogy miképpen került a borderó a hadügyminiszteriumba.

Picquart minduntalan tagadólag int és mondogatja: Mindebből egy szó sem igaz!

Lauth védekezik ama vád ellen, hogy része lett volna Henry hamisításában.

Tiltakozik Picquart állítása ellen mintha hamisítvány értelmében szerzője vagy írója lenne, kijelenti, hogy bármi kis része lett volna hamisítványban, megmondta volna azon napon, mikor Henry öngyilkos lett. (Mozgás.) Tanu tagadja Picquart több más állítását, végül azt mondja, hogy Henry sem, Eclair sem a Petit Journal szerkesztői közül senkit sem ismert, tehát távol állott a sajtóhadjárattól, melyet Dreyfus barátainak akciójával szemben indítottak. Szünet után kijelenti Lauth, hogy Schneider levele autentikus, azt Pierre ügynök hozta s a tanu maga is lemásolta.

Picquart szólásra jelentkezik s kijelenti, hogy mikor küldetésbe ment a petit bleut sér tetlenül hagyta, később azonban radirozást is talált rajta.

Lauth: Mikor a petit bleut lefotografálta, nem volt radirozás rajta?

Picquart konstatálja, hogy Lauth kliséjén csakugyan nem volt volt nyoma a radirozásnak, csak a fényképen volt radirozás, mit a vizsgálat megerősített. Ezután szembesítették Lauthot Picquarttal, ki czáfogatja állításait végül Picquart így szól: Én és Hennon sohasem üztünk campriolagot!

Junkh kapitány Bertulus ellen beszél.

Bertulus hevesen felkiált: Szót kérek!

Elnök lecsendesíti Bertulust. A tárgyalás befejezése előtt Junkh és Dreyfus között heves jelenet játszódott le. Junkh Dreyfus hajlamairól beszélt. Dreyfus felugrott és erős szavakkal kelt Junkh vádjai ellen. Miután elnök a ki a feleket lecsendesítette, az ülést 12 órakor be-rekesztette.

Dreyfus ma egész délelőt fáradt ember benyomását teszi. Úgy látszik, az eddigi tárgyalás már nagyon kimerítette. Arcza is visszatükrözi ezt a kimerültséget. A magatartása sem olyan katonás, mint eleinte volt.

Róma, aug. 21. A Tribuna megerősíti Panizzardinak a Figaróban közzé tett nyilatkozatát és hozzáteszi, hogy Schwarzkoppen ezredes Dreyfus elítélése után úgy nyilatkozott Panizzardi előtt, hogy az a francia katonatiszt, a ki neki az okiratokat kiszolgáltatta, Eszterházy volt.

Páris, aug. 21. Az összes lapok a mai éjszaka eseményeivel foglalkoznak. A nacionalista és a konzervatív újságok szemére vetik a kormánynak, hogy indokolatlan letartóztatásokkal provokálta a tegnapi eseményeket. A reviziópárti, a radikális és a republikánus lapok azt követelik a kormánytól, hogy erélyes legyen és védje meg a köztársaságot a titkos cselszövések ellen.

Rennes, aug. 21. A lyceum környékén teljes nyugalom van. Dreyfus teljesen észrevétel nélkül lép be a tárgyaló terembe.

Az elnök reggel 6 órakor bejelenti, hogy Labori meglehetősen jól érzi magát, de a mai ülésen még nem lehet jelen. Azutau megnyitja az ülést és folytatódik a tanuk kihallgatása.

Fabre, a negyedik ügyosztály volt főnöke azt mondja, hogy Dreyfus nagyon követelőző, ellenszenves tiszt volt. A tanu még ma is meg van róla győződve, hogy a borderót Dreyfus írta.

Abbonville ezredes azt mondja, hogy csak az irodának állandó alkalmazottja szerezhette meg a borderóban fölsorolt okiratokat.

TAVIRATOK.

A külügyminiszter utazása.

Bécs, aug. 21. (Saj. tud. táv.) Guluchovszki gróf külügyminiszter tegnap este 7 óra 15 perczkor Budapestre érkezett s ötnegyed órai itt tartózkodás után Bettlerre, Andrassy Géza gróf birtokára utazott.

Francia tisztok lemészárlása.

Páris, aug. 21. (Saj. tud. táv.) Egy szudáni távirat szerint Klobb ezredest, a kit azért küldtek ki, hogy a Poulet-Chanonie százados vezetése alatt álló csapatok parancsnokságát átvegye, szombaton Meunier hadnagygyal együtt lemészárolták.

Transzvál.

Fokváros, aug. 21. Port-Elisabethben 7112 hajótehernyi hadiszert raktak ki, a melyet Aliwa-Northba küldtek Orenjéban való szétosztás végett. Ez a dolog itt közbeszéd tárgya. (Magy. Táv. Ir.)

Egy harcros emlék fölavatása.

Kirchberg, aug. 21. (Saj. tud. táv.) Tegnap délben a Szent-Lélekről nevezett temetőben felavatták azt az emléket, a melyet a közös hadügyminiszterium az 1866-ban itt elesett és közös sirba temetett 29 osztrák-magyar és egy porosz katonának állított.

KÖZGAZDASÁG.

Reich Jenő és Társa

Tőzsde jelentése.

— A »Tiszántul« eredeti távirata. —

Értéktőzsde.

Budapest, augusztus 21.

Az irányzat szilárd.

Osztrák hitel	— — — — —	829.—
Magyar hitel	— — — — —	469.—
Allamvasut	— — — — —	763.—
Rimamurányi	— — — — —	544.—
Magyar jelzálog	— — — — —	244.50
Salgótarjáni	— — — — —	331.—
Wagon-kölesön	— — — — —	623.—
Villamosvasut	— — — — —	225.—
Magyar leszámítoló	— — — — —	353.25
Iparbank	— — — — —	104.25
Budapest közuti	— — — — —	404.50
Kereskedelmi	— — — — —	101.50
Déliavasut	— — — — —	65.08

Bécs, augusztus 21.

Az irányzat szilárd.

Osztr. hitel	— — — — —	885.50
Magyar hitel	— — — — —	891.—
Allamvasut	— — — — —	849.75

Határidők.

Budapest, augusztus 21.

Készáru buzában az irányzat szilárd volt, és 15,000, mm. forgalom mellett az árak — krral magasabban jegyeztettek.

Buza októberre	— — — — —	8.46
Buza áprilisra	— — — — —	8.71
Tengeri szept.	— — — — —	4.72
Új tengeri	— — — — —	4.83
Rozs okt.	— — — — —	6.70
Zab okt.	— — — — —	5.28
Káposzta, r. peze, aug.	— — — — —	12.10

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1899. augusztus 21-én

Magyar aranyjáradék 4%	— — — — —	118.40
Magyar koronajáradék	— — — — —	94.40
Magyar 4% ü. kölesön aranyban 4/100	— — — — —	120.75

Magyar vasuti kölcsön ezüstben 2 1/2%	100.50
Magyar keletvasuti államkötvény 1876-ból	120.—
Magyar földtehermentesítési kötvény 4%	34.50
Italmérési jog megváltási kötvény	100.—
Horváth-szlavón földtehermentesítési kötvény	96.—
Magyar nyereség-sorsjegy-kölcsön	161.50
Tiszaszabályozás és szegedi sorsjegyek kölcsön	140.—
Oszták járadék papírban	100.—
Oszták járadék ezüstben	100.—
Oszták járadék aranyban	118.—
Oszták korona járadék	99.75
Oszták államsorsjegyek	137.50
Oszták magyar bankrészvény	905.—
Magyar hitelbankrészvény	391.—
Oszták hitelintézeti részvény	385.80
Párisi vista	349.50
20 frankos arany (Napoleon d'or)	9.50
Németbirodalmi márká	58.92 1/2
London vista	120.75
20 márkás arany	11.79

FENYVESI EMIL

— a budapesti Vigszínház tagjának —
első vendégfőléptével:

NAGYVÁRADI SZINKÖR.

Evadbérllet 110. szám. Kisbérllet 110. szám.
Páros. Páros.

Ma kedden, augusztus hó 22-én,

a kolozsvári országos nemzeti színház személyzetével:

HÜTELEN.

Vigjáték 3 felvonásban. Irta: Bracco Róbert. Fordította:
Radó Antal.

SZEMÉLYEK:

Sangiorgi Silvio gróf	Bihari Ákos
Klára, neje	Horváth Paula
Ricoardi Gino	Fenyvesi Emil.
Lorenzo, szolgál	Lantos J.
Szobaleány	Miklósi Margit.
Szolgál Sangiorgi grófnál	Barabás K.

Történet: Nápolyban. Idő: jelen.

Helyárak: Alsó páholy 4 forint, felső páholy 8 forint. Támlásszék I—VIII. sorig 1 forint. IX—XI sorig 80 krajczár. Zártzék I., II. és III. sor 60 krajczár. Első emelet. I. sor 50 krajczár, második sortól 40 krajczár földszinti állóhely 40 krajczár. Katona- és diákjegy a földszinten 30 krajczár. Közép karzat 80 krajczár. Oldal karzat 20 krajczár.

Egy szinlap ára a pénztárnál 10 krajczár.

Kezdeté fél 8, vége 10 óra után.

Holnap, szerdán, 1899. augusztus 23-án
Örley Flóra vendégfőléptével:
A VERESHAJU.

Eredeti népszimű dalokkal és tánczccal 3 felvonásban.
Irta: Lukácsy Sándor.

A szerkesztőgőzért felelős:
Dr. VUCSKICS GYULA.

Uj festék gyári raktár!

GALLOVITS M.

N.-Várad, Nagyteleki u. 532 sz. saját ház

A SZOBAFESTŐHÖZ.

Ajánl száraz és olajba tört festékeket Carbolium ház-fedél és kerítés festésre zöld, vörös, barna és természetes, firnisz butor és koci-lackok.

BRONZOK, SZOBAFESTŐ ÉS MÁZOLÓ ECSETEK

és meszelők nagy raktára, különösen nagy raktár szoba-padló-lackokban, 5-féle színben, egy 1 kilós doboz ára 75 kr. Spiritusz szobapadló-lackok citromsárga, narancssárga és ockersárga színekben, a melyek befestés után 1 óra alatt tökéletesen megszáradnak 1 kiló üvegben 1 frt.

Denaturált szesz kapható legolcsóbb árban.

Árjegyzek kívánatra ingyen

Figyelmeztetés! Az üzlet nem a Szent László piac-téren hanem **Nagy Teleky-utca**

532. sz. a. van, a Bihar megyei Kereskedelmi Banktól a második ház.

167 31-50

Legolcsóbb bevásárlás!

Legolcsóbb bevásárlás!

Legolcsóbb bevásárlás!

VASUTI MENETREN D.

Érvényes 1899. évi május 1-től.

Kolozsvár—Nagyvárad—Budapest.						Budapest—Nagyvárad—Kolozsvár.						Püspök-Ladány—Debreczen—Érmihályfalva.					
	Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.	T. v.
Kolozsvár ind.	11 01	5 23	7 00	6 13	—	Budapest ind.	9 15	1 55	5 45	8 30	—	P.-Ladány ind.	5 25	1 24	4 06	2 29	6 05
B.-Hunyad >	12 20	6 40	8 37	7 55	—	Nagykátá >	10 20	3 00	7 54	10 16	—	Debreczen >	6 46	3 —	5 22	3 56	8 20
Csucsá >	12 52	7 09	9 19	8 37	4 49	Szolnok >	11 19	3 56	9 27	11 31	—	Érmihályfalva érk.	7 29	4 01	6 35	4 58	9 47
Bucsa >	—	—	9 33	8 52	5 13	P.-Ladány >	12 55	5 28	11 53	2 00	5 00	Érmihályfalva—Debreczen—Püspök-Ladány.					
Brátka >	—	—	9 50	9 11	5 38	Báránd >	—	—	12 07	2 12	5 17	Szá. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.					
Rév >	1 34	7 47	10 08	9 32	6 13	Sáp >	† 1 17	† 5 48	12 24	2 27	5 38	Érmihályfalva ind.	6 36	11 09	5 27	9 14	8 15
Élesd >	† 1 48	† 7 59	10 25	9 49	6 42	B.-Ujfalu >	1 33	6 03	12 46	2 47	6 04	Debreczen >	3 37	12 36	8 15	10 27	9 01
Mező-Telegd >	2 01	8 11	10 42	10 07	7 10	M.-Peterd >	—	—	1 00	3 00	6 21	P.-Ladány érk.	5 13	1 45	9 45	11 28	9 48
F.-Vásárhely >	—	—	11 01	10 27	7 38	M.-Keresztes >	—	—	1 14	3 12	6 37	Debreczen—Nagy-Léta—Vértés.					
Várad-Velence >	2 25	8 32	11 10	10 37	7 51	Bors >	—	—	1 28	3 25	6 56	Vértés—Debreczen—Nagy-Léta					
Nagyvárad érk.	2 31	8 38	11 17	10 44	8 —	Püspöki >	—	—	1 36	3 32	7 08	V. v. V. v. V. v. V. v.					
Nagyvárad ind.	2 38	8 43	11 32	11 04	2 22	Nagyvárad érk.	2 11	6 39	1 48	3 42	7 22	Debreczen i.	8 35	4 21	Nagy-Léta-	5 25	1 05
Püspöki >	—	8 51	11 42	11 14	2 37	Nagyvárad ind.	2 18	6 46	2 06	3 58	12 20	Sáránd >	9 28	5 06	Vértés ind.	—	—
Bors >	—	—	11 50	11 22	2 48	V.-Velence >	2 24	—	2 30	4 05	12 29	H.-Bagos >	9 41	5 17	M.-Pályi >	5 47	1 30
Mező-keresztes >	—	—	12 03	11 37	3 20	F.-Vásárhely >	—	—	2 41	4 16	12 44	H.-Pályi >	10 05	5 41	H.-Pályi >	6 03	1 48
Mező-Peterd >	—	—	12 15	11 50	3 38	M.-Telegd >	2 50	7 15	3 03	4 38	1 15	M.-Pályi >	10 20	5 55	H.-Bagos >	6 18	2 05
B.-Ujfalu >	3 18	9 23	12 29	12 05	4 16	Élesd >	† 3 04	† 7 28	3 21	4 56	1 43	N.-Léta-	—	—	Sáránd >	6 40	2 29
Sáp >	† 3 33	† 9 38	12 47	12 25	4 49	Rév >	3 26	7 50	3 45	5 20	2 21	Vértés érk.	10 43	6 15	Debreczen é.	7 18	3 13
Báránd >	—	—	1 01	12 41	5 13	Brátka >	—	—	4 06	5 43	2 57	Sáránd—Derecske, Derecske—Sáránd.					
P.-Ladány >	4 03	10 06	1 34	1 19	5 31	Bucsa >	—	—	4 27	6 04	3 26	Sáránd ind.	9 38	5 16	Derecske ind.	6 00	1 49
Szolnok >	5 39	11 44	3 35	3 37	—	Csucsá >	4 16	8 37	4 53	6 31	4 00	Derecske érk.	9 57	5 35	Sáránd érk.	6 20	2 06
Nagy-Kátá >	6 34	12 41	4 45	5 07	—	B.-Hunyad >	4 52	9 08	5 32	7 16	4 55						
Budapest érk.	7 50	01 50	6 20	7 10	—	Kolozsvár érk.	5 55	10 08	6 59	8 33	7 04						

Nagyvárad—Szeged.

Szeged—Nagyvárad.

Nagyvárad—Arad.

Arad—Nagyvárad.

	Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	V. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.		Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.				
Nagyvárad ind.	10 20	4 30	7 00	Szeged ind.	3 40	10 25	6 40	Nagyvárad ind.	10 20	4 30	7 00	Arad ind.	5 10	11 20	9 37				
Ósi >	10 30	4 41	7 16	K.-M.-Vásárhely >	4 38	11 05	7 50	Gyula >	12 21	6 44	10 01	Kurtics >	5 39	11 52	10 07				
Less >	10 48	5 01	7 52	Orosháza >	5 41	11 54	9 20	Békés-Csaba >	2 23	7 18	4 32	Kétegyháza >	6 14	12 31	10 54				
Gyapju >	10 56	5 10	8 05	Csaba >	7 00	2 33	4 50	Kétegyháza >	2 54	7 45	5 03	Békés-Csaba >	6 47	2 33	4 50				
Cséffa >	11 03	5 19	8 29	Gyula >	7 27	3 05	5 26	Kurtics >	3 28	8 21	5 38	Gyula >	7 27	3 05	5 26				
Szalonta >	11 26	5 44	8 46	Sarkad >	7 47	3 27	5 56	Arad érk.	3 55	8 48	6 05	Nagyvárad érk.	9 32	5 30	8 33				
Kötegyán >	11 46	6 05	9 15	Kötegyán >	† 7 57	3 39	6 10	Szombatság-Rogoz—Dobrest.									Dobrest—Szombatság-Rogoz.		
Sarkad >	11 57	6 17	9 31	Szalonta >	8 23	4 10	6 47	Vegy. v. Vegy. v.			Vegy. v. Vegy. v.								
Gyula >	12 21	6 44	10 01	Cséffa >	8 42	4 34	7 18	Szombatság-Rogoz ind.	6 08	7 55	Dobrest ind.	4 22	6 36						
Csaba >	2 10	7 41	4 44	Gyapju >	—	4 42	7 29	Nánhegyesel >	† 6 34	† 8 21	Nánhegyesel >	† 4 32	† 6 46						
Orosháza >	3 10	9 10	5 50	Less >	9 04	5 00	7 51	Dobrest érk.	6 44	8 31	Szombatság-Rogoz érk.	4 56	7 10						
H.-M.-Vásárhely >	4 00	10 02	7 00	Ósi >	9 21	5 19	8 16												
Szeged >	4 35	10 55	7 55	Nagyvárad érk.	9 32	5 30	8 31												